

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKMO 23.03
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	De Rooyse Wissel
Datum binnenkomst klacht	:	26 april 2022
Datum hoorzitting	:	9 mei 2023
Einde termijn	:	24 mei 2023

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klachten van de heer A., hierna te noemen klager, aan wie ten tijde van het indienen van de klachten op grond van een zorgmachtiging zorg werd verleend door de Rooyse Wissel.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 26 april 2023 via het secretariaat van de klachtencommissie Wvggz van een GGZ-instelling een klaagschrift van klager ontvangen, dat op 6 april 2023 ingekomen was bij genoemd secretariaat.

Het klaagschrift houdt in - naar de klachtencommissie begrijpt, zoals hierna zal worden uitgelegd - twee Wvggz-klachten.

De stafjurist van de Rooyse Wissel heeft op 1 mei 2023 met het oog op de klachtbehandeling een aantal stukken naar de klachtencommissie gestuurd. Op 4 mei 2023 heeft de algemeen directeur, tevens plv. hoofd van de Rooyse Wissel de klachtencommissie een verweerschrift doen toekomen. De hoorzitting heeft op 9 mei 2023 plaatsgevonden via beeldcommunicatie. Klager is, hoewel herhaaldelijk daartoe uitgenodigd per e-mail, niet verschenen.

Tijdens de hoorzitting hebben de psychiater, tevens zorgverantwoordelijke en de verpleegkundig specialist, hierna tezamen te noemen verweerders, het woord gevoerd en hun standpunten ter zake toegelicht.

1.1 TERMIJN

Het klaagschrift bevat klachten als omschreven in artikel 10:3 Wvggz en deze klachten hebben betrekking op beslissingen waarvan het gevolg niet meer actueel is, zodat de klachtencommissie, uitgaande van de datum van ontvangst, gehouden is binnen 4 weken na ontvangst van de klachten schriftelijk een uitspraak te doen ten aanzien van de klachten, te weten uiterlijk op 24 mei 2023.

2 KLACHTEN

- Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke van de Rooyse Wissel hem in het kader van verplichte zorg in te sluiten vanaf 6 april 2023.
- Voorts maakt klager bezwaar tegen zijn opname.

3 FEITEN

- Op 4 december 2022 is ten aanzien van klager een crisismaatregel genomen. Klager verbleef toen bij een GGZ-instelling.
- Op 7 december 2022 heeft de Rechtbank Limburg tot een voortzetting van de crisismaatregel besloten.
- Klager is naar aanleiding van een daartoe strekkend verzoek van de GGZ-instelling op 23 december 2022 voor verdere klinische behandeling overgeplaatst naar de Rooyse Wissel, vanwege een hoger beveiligingsniveau aldaar.

- De Rechtbank Limburg heeft op 18 januari 2023 ten aanzien van klager een zorgmachtiging verleend voor de duur van 6 maanden, te weten tot en met uiterlijk 18 juli 2023. Het toepassen van verplichte zorg in de vorm van insluiting is hierbij toegestaan.
- Klager is op 27 januari 2023 uit de Rooyse Wissel ontslagen.
- Op 6 april 2023 is klager per ambulance en onder politiebegeleiding binnengebracht bij de Rooyse Wissel en op een gesloten afdeling (EBK) geplaatst. Een dag later is hem een 8:9 Wvggz beslissing overhandigd voor het toepassen van verplichte zorg, waaronder insluiting.
- Op 28 april 2023 is klager teruggeplaatst naar de GGZ-instelling.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klager komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager stelt dat hij op verdenking van het gebruik van middelen is ingesloten en daar is hij het niet mee eens, te meer daar de uitslag van de urinecontrole negatief was. Dat geeft volgens klager al aan dat hij schoon was.

Klager stelt voorts dat er bij hem geen sprake is geweest van een psychose of wanen. Naar de mening van klager was er dan ook geen gegronde reden voor zo'n lange insluiting en als toegepaste vorm van verplichte zorg.

Volgens hem had het personeel al een week aangegeven dat er geen reden was hem langer binnen de instelling te houden, laat staan om hem in te sluiten. In verband daarmee verwijt klager de GGZ-instelling een bijzonder slordige werkwijze.

4.2 STANDPUNT VERWEERDERS

Het standpunt van verweerders, komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager is in eerste instantie in zorg bij een andere instelling. Vanwege psychotische ontregeling met paranoïde wanen en hallucinaties, gepaard gaande met agressief gedrag, was klager niet behandelbaar in een setting met beveiligingsniveau 1, waarvan sprake was bij de GGZ-instelling. Klager is daarom eind december vorig jaar door de GGZ-instelling voor verdere klinische behandeling verwezen naar de Rooyse Wissel, omdat de Rooyse Wissel beschikt over een hoger beveiligingsniveau. Klager werd bij de Rooyse Wissel op de FPK geplaatst. Op 27 januari 2023 werd klager ontslagen bij de FPK, vanwege voldoende zelfinzicht en stabilisatie. Klager is destijds teruggekeerd naar zijn eigen woning en werd ambulante behandeld vanuit de GGZ-instelling. Op 6 april 2023 is klager per ambulance en onder politiebegeleiding binnengebracht bij de Rooyse Wissel. Er was sprake van psychotische ontregeling met een paranoïde psychose, zeer waarschijnlijk geïnduceerd door middelengebruik. Klager werd bij zijn opname op de afdeling Forensische High & Intensive Care Unit (hierna: FHIC) geplaatst. Met ingang van 28 april 2023 wordt klager weer vanuit de GGZ-instelling poliklinisch behandeld.

Desgevraagd deelt de zorgverantwoordelijke mede dat hij zich op 6 april 2023, voorafgaand aan zijn beslissing tot insluiting van klager, op de hoogte heeft gesteld van de gezondheidstoestand van klager en hem heeft onderzocht. Daarbij heeft hij tevens de wilsbekwaamheid van klager ter zake van deze beslissing beoordeeld. De zorgverantwoordelijke heeft dezelfde dag overleg met klager gehad over de voorgenomen beslissing. De beslissing is de dag erna op schrift gesteld en uitgereikt aan klager. Ook is klager hierbij gewezen op zijn rechten.

Volgens verweerders is klager van 6 tot 11 april dit jaar opgenomen geweest in de Extra Beveiligde Kamer (hierna: EBK). De eerste dag van zijn verblijf in de EBK heeft klager de deur van zijn badkamer vernield. Volgens verweerders is klager niet meer dan een paar dagen echt ingesloten geweest; de dagen daarna is hij gaandeweg gedesepareerd. Verweerders geven te kennen dat vanwege het gebrek aan een beschikbare Medium Beveiligde Kamer (hierna: MBK), klager langer op de EBK heeft

moeten verblijven dan strikt noodzakelijk was. Op 11 april is klager volgens verweerders overgeplaatst naar de MBK.

Verweerders stellen dat het noodzakelijk was om klager in te sluiten. Het gedrag van klager, voortvloeiend uit zijn psychisch toestandsbeeld, was zodanig ernstig dat dit leidde tot ernstig nadeel. Klager is binnengebracht wegens psychotische ontregeling na middelenmisbruik, waarbij (wederom) sprake is van hallucinaties en wanen. Volgens verweerders veroorzaakte het gedrag van klager agressie jegens derden en jegens klager zelf. Klager zou buurtbewoners hebben bedreigd en zijn eigen woning hebben vernield omdat klager het gevoel had dat mensen in een complot zitten jegens klager zelf, aldus verweerders. Klager zou worden afgeluisterd via zijn stopcontacten, er zouden foto's van klager worden gemaakt en de buurtbewoners en politie zouden hem uit zijn huis willen zetten. Daarnaast beschikte klager niet over ziekte-inzicht.

Volgens verweerders is de politie na enkele bezoeken aan klager niet meer naar binnen gegaan, aangezien de situatie dusdanig geëscaleerd was dat deze als onveilig werd gezien. Verweerders stellen ook dat contact met klager niet mogelijk was, waardoor het gedrag van klager niet te sturen was. Gelet op bovenstaand dreigend ernstig nadeel, was het volgens verweerders noodzakelijk om dit nadeel af te wenden. Verweerders stellen dat het ernstig nadeel zich voor zou doen wanneer klager niet zou verblijven in de separeerruimte omdat dan het psychiatrisch toestandsbeeld in stand zou blijven. Het tijdelijke verblijf in de EBK beschermde klager en het zorgpersoneel tegen gevolgen die zouden kunnen optreden door bijvoorbeeld opnieuw agressief gedrag. Met het tijdelijke verblijf in de EBK is het acute gevaar van verbale en fysieke agressie naar derden afgewend volgens verweerders, en is de veiligheid van klager en derden gewaarborgd. Verweerders stellen dat deze veiligheid op dat moment niet op een andere manier te garanderen was. Verweerders hebben ingeschat dat de insluiting een positief effect zou hebben op klager, wat later bevestigd is door het feit dat klager inmiddels ambulante behandeling wordt.

Verweerders bevestigen dat de uitslag van de urinecontrole van klager negatief was. Klager heeft aan verweerders medegedeeld dat hij vermoedde dat hij zou worden opgenomen en daarom, mede op aandringen van zijn ouders, gedurende de week voorafgaand aan zijn opname het gebruik van amfetamine achterwege heeft gelaten.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz.

Met betrekking tot de klacht over de insluiting is de klachtencommissie bevoegd van deze klacht kennis te nemen en klager is ontvankelijk in zijn klacht.

Dit ligt anders waar het de klacht over de opname betreft. Uit de overgelegde stukken en de toelichting van verweerders tijdens de hoorzitting is naar voren gekomen dat klager op verzoek van de GGZ-instelling in de Rooyse Wissel is opgenomen. Wie als zorgverantwoordelijke feitelijk de beslissing tot het opnemen in een accommodatie als verplichte zorg jegens klager heeft genomen, is de klachtencommissie niet bekend. Mede gelet op het standpunt van klager ter zake, gaat de klachtencommissie er vanuit dat deze klacht derhalve tegen de GGZ-instelling is gericht.

Nu laatstgenoemde instelling niet is aangesloten bij de Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg, is deze klachtencommissie van oordeel niet bevoegd te zijn ter zake van deze klacht. Voor de behandeling van de klacht over de opname dient klager zich dan toch opnieuw tot de Klachtencommissie Wvggz van de GGZ-instelling te wenden.

Klager heeft van zijn wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz een klacht in te dienen met betrekking tot de beslissing van de huidige zorgverantwoordelijke inzake het insluiten.

Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klacht en dient zij de beslissing van de zorgverantwoordelijke aan de wettelijke criteria te toetsen.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Aan het verweerschrift is als bijlage het volgende formulier toegevoegd:

- Beslissing en mededeling tot verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz).

De beslissing is gedateerd op 7 april 2023 en op het desbetreffende formulier is vermeld in het kader waarvan de verplichte zorg wordt verleend, waaruit de verplichte zorg zal bestaan en welke gronden in dezen van toepassing zijn, met bijbehorende motivering.

Dat dit formulier aan klager is overhandigd, is niet weersproken.

Hiermee is komen vast te staan dat klager door de zorgverantwoordelijke voldoende op de hoogte is gesteld van zijn rechten en dat hij in de gelegenheid is gesteld contact op te nemen met de patiëntenvertrouwenspersoon en klachten in te dienen. Aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvggz is aldus voldaan.

Wilsbekwaamheid

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 Wvggz legt de zorgverantwoordelijke schriftelijk vast in het dossier of de betrokkene ter zake van een jegens hem genomen beslissing tot toepassing van verplichte zorg tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is.

De zorgverantwoordelijke deelde desgevraagd ter zitting mede dat hij klager wilsonbekwaam achtte ten aanzien van de op 6 april 2023 genomen beslissing tot insluiting. Ervan uitgaande dat deze beoordeling ook in klagers dossier is vastgelegd, wordt daarmee, naar het oordeel van de klachtencommissie, voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 Wvggz.

Ten aanzien van de door klager aangevochten beslissing van de zorgverantwoordelijke tot het insluiten overweegt de klachtencommissie voorts als volgt.

De klachtencommissie stelt voorop dat het ingevulde klachtformulier als zodanig vragen oproept. Zo is voor het indienen van de klacht gebruik gemaakt van het klachtformulier dat door de klachtencommissie van de GGZ-instelling wordt gehanteerd. Blijkens het formulier is de klacht bij het secretariaat van de klachtencommissie van de GGZ-instelling ingekomen op 6 april 2023, hetgeen bevreemdt daar klager klaagt over lange insluiting waartoe eerst op dezelfde datum, na opname die dag in de Rooyse Wissel, is besloten.

Vervolgens noemt klager de instelling waartegen de klacht is gericht, terwijl de insluiting waarover hij klaagt in de Rooyse Wissel heeft plaatsgevonden en de beslissing daartoe door klagers zorgverantwoordelijke in deze instelling is genomen.

Aangezien klager, die eerder al te kennen had gegeven geen gebruik te willen maken van bijstand van de patiëntenvertrouwenspersoon, niet in persoon bij de hoorzitting aanwezig was, heeft de klachtencommissie hem hierover niet kunnen bevragen en blijft het bij signaleren van deze ongerijmdheden.

TOETSING AAN ERNSTIG NADEEL CRITERIUM

Klager stelt dat bij hem geen sprake was van een psychose of wanen, waardoor insluiting niet nodig is geweest. De klachtencommissie acht deze enkele stelling van klager tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders, zoals hierboven weergegeven, niet aannemelijk. Uit hetgeen is vermeld in de medische verklaring, het zorgplan, de beschikkingen van de rechtbank, het uitgereikte formulier, de verwijfsbrief en het verweerschrift, alsmede gelet op de toelichting van de zorgverantwoordelijke tijdens de hoorzitting, is, naar het oordeel van de klachtencommissie, genoegzaam gebleken dat er wel degelijk sprake is geweest van een psychotische stoornis en ernstig nadeel, zoals hierna vermeld.

Klager is opgenomen met een psychotische ontregeling met paranoïde wanen en hallucinaties, mogelijk geluxeed door middelengebruik. Klager is in de voorgeschiedenis bekend met middelenmisbruik en ADD. Klager heeft geen ziektebesef en -inzicht.

Klager werd bij zijn opname begin december vorig jaar door de politie binnengebracht bij de GGZ-instelling na het inslaan van de voordeur van de burelen met een voorhamer. Daarna heeft hij tijdens zijn opname gedreigd een tafel door het raam te gooien om ontslag af te dwingen en eerder had hij gedurende deze opname de telefoon van de verpleging kapot gegooit omdat zijn ouders de soundbar niet eerder wilden brengen. Een gesprek over een antipsychoticum was toen niet mogelijk en hij raakte hierdoor geagiteerd, waardoor hij overgeplaatst werd naar een andere afdeling met een strengere beveiliging. Alhier liepen al snel de spanningen dusdanig op dat klager middels politie en inzet van een taser is gesepareerd. Klager heeft zich op een gegeven moment onttrokken tijdens verlos en heeft daarbij amfetamine gebruikt. Bij terugkomst middels politie liet klager opnieuw een floride psychotische beeld zien waarbij agressie steeds verder opliep. Hierbij heeft hij aanhoudend concrete en ernstige bedreigingen geuit naar het verplegend personeel, waardoor er opgeschaald is naar een hoger beveiligingsniveau gezien de ernstige dreigingen. Twee maanden na zijn ontslag moest klager opnieuw met politiebegeleiding worden opgenomen en was opnieuw sprake van een psychotische decompensatie na middelengebruik.

Volgens verweerders is er bij klager sprake van een chronisch paranoïde psychotisch toestandsbeeld, dat verergert bij gebruik van amfetamine.

Voorafgaand aan de opname op 6 april 2023 veroorzaakte klagers gedrag agressie jegens derden en jegens zichzelf. Er zouden buurtbewoners bedreigd worden en klager zou zijn eigen woning vernield hebben, omdat hij het gevoel had dat er een complot tegen hem werd gesmeed en dat hij werd afgeluisterd via stopcontacten. Er bleek geen contact met klager mogelijk. Na opname is klager ingesloten om hemzelf en zorgpersoneel te beschermen tegen opnieuw agressief gedrag van zijn kant. Zo heeft klager tijdens de eerste dag van zijn insluiting de deur van de badkamer vernield. Het ernstig nadeel voor klager bestaat uit verdere verslechtering van zijn toestandsbeeld, agressie naar derden en voorwerpen.

Naar het oordeel van de klachtencommissie hebben verweerders, zoals hiervoor overwogen, niet alleen aannemelijk gemaakt dat er een risico bestond dat klager zichzelf maar ook anderen ernstig nadeel berokkende, maar ook dat dit gedrag is voortgekomen uit het psychotisch toestandsbeeld van klager.

Tegenover de ontkenning door klager hebben verweerders, naar het oordeel van de klachtencommissie, ter onderbouwing van hun standpunt voldoende argumenten naar voren gebracht. Op grond daarvan onderschrijft de klachtencommissie de beslissing van verweerders, dat het insluiten van klager in de gegeven situatie noodzakelijk was.

Voorts dienen de vormen van verplichte zorg te voldoen aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid en dient de procedure met de benodigde zorgvuldigheid te zijn gewaarborgd.

TOETSING AAN EFFECTIVITEITSCRITERIUM

Het doel van de behandeling is het ernstig nadeel voor klager en zijn directe omgeving af te wenden waardoor de veiligheid kan worden gewaarborgd, en daarnaast het laten afnemen van zijn psychotische klachten en het bewerkstelligen van enige stabiliteit in zijn toestandsbeeld.

Klager is tijdens de opname in december 2022 dermate dreigend geweest dat hij moest intern worden overgeplaatst naar een zwaardere beveiligde afdeling en vervolgens naar een andere instelling met een hoger veiligheidsniveau. Bij deze tweede opname liet klager opnieuw een floride psychotisch toestandsbeeld zien, waarbij hij in de eerste dagen zodanig agressief was dat hij in een EBK werd ingesloten en daar de badkamerdeur heeft vernield. Indien klager niet was ingesloten, zou er een onveilige situatie op de afdeling zijn ontstaan, waarbij zijn veiligheid en die van zijn directe omgeving niet kon worden geborgd.

Inmiddels is klager ontslagen en wordt hij poliklinisch behandeld. De klachtencommissie is van oordeel dat de insluiting bij klager effectief is geweest, omdat gebleken is dat deze vorm van verplichte zorg een positief effect heeft gehad op het toestandsbeeld van klager.

De commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat de insluiting aan de eis van effectiviteit beantwoorden.

TOETSING AAN PROPORTIONALITEITSCRITERIUM

Zoals onder de toetsing van het ernstig nadeel criterium en het effectiviteitscriterium omschreven, is klager psychotisch gedecompenseerd, met als gevolg ernstige agressiviteit. Vanwege de psychotische ontregeling met paranoïde wanen en hallucinaties, werd insluiting noodzakelijk geacht om de veiligheid van klager zelf en van de afdeling te waarborgen. Klager stelt dat zijn gedrag niet zodanig was, dat insluiting noodzakelijk was.

De klachtencommissie overweegt dienaangaande als volgt. Gebleken is dat het toestandsbeeld van klager op 6 april 2023 zodanig was verslechterd dat de veiligheid van klager zelf en zijn omgeving in het geding was. Klager is chronisch psychotisch en er was sprake van paranoïde wanen en hallucinaties. Klager was verbolgen over de opname en hij vond zijn opname de schuld van zijn burens en de woningbouwvereniging. Na opname was het toestandsbeeld van klager zodanig, dat de zorgverantwoordelijke besloten heeft klager in te sluiten. Daar op dat moment geen MBK beschikbaar was, is voor een insluiting op de EBK gekozen. Klager heeft vanaf 6 april tot 11 april 2023 verbleven op de EBK. Vervolgens heeft klager verbleven in een medium beveiligde kamer (MKB) en is hij gefaseerd gedesepareerd. Volgens verweerders is klager in totaal twee dagen volledig ingesloten, de overige dagen tot 11 april was klager niet meer volledig ingesloten.

De klachtencommissie acht op grond van hetgeen ter zitting naar voren is gekomen aannemelijk dat zonder insluiting de situatie op de afdeling zodanig was geëscaleerd dat niet alleen klager, maar ook medepatiënten en het verplegend team gevaar liepen. De klachtencommissie is van oordeel dat in de gegeven omstandigheden, zoals hiervoor omschreven, insluiting een proportioneel middel was om het ernstig nadeel te doen wegnemen en het toestandsbeeld van klager zodanig te doen stabiliseren dat hij in staat was een volgende stap in de behandeling te zetten. In aanmerking genomen dat het toestandsbeeld van klager inhield dat de veiligheid van klager zelf en zijn omgeving niet kon worden gewaarborgd, stond de insluiting van klager in verhouding tot het ernstig nadeel en is daarmee naar het oordeel van de klachtencommissie proportioneel.

De commissie concludeert dan ook dat de jegens klager genomen maatregel voldoet aan de eis van proportionaliteit.

TOETSING AAN SUBSIDIARITEITSCRITERIUM

Bij het insluiten dienen, indien en voor zover mogelijk, de voor de patiënt minst ingrijpende middelen te worden toegepast.

Klager ontkent zijn toestandsbeeld en het ernstig nadeel dat hij en zijn directe omgeving daarvan hebben ondervonden.

De klachtencommissie onderschrijft klagers standpunt niet. Verweerders hebben immers daartegen aangevoerd dat het gedrag van klager zodanig was dat de veiligheid op de afdeling niet meer kon worden gewaarborgd. Klager is enkele dagen ingesloten geweest en daarna, voor zover zijn toestandsbeeld dit toeliet, in fasen gedesepareerd. Indien klager echter verstoken was gebleven van de insluiting, zou het ernstig nadeel dat uit zijn psychisch toestandsbeeld voortvloeide niet zijn afgenomen en zou zijn toestandsbeeld onvoldoende snel zijn verbeterd, waardoor het aannemelijk is dat zijn opname veel langer zou hebben geduurd dan nu het geval is geweest.

Aangenomen moet worden dat klager onvoldoende in staat was de gevolgen van zijn handelen te overzien, ervan uitgaande dat het toestandsbeeld van klager zonder opname en behandeling niet zou zijn verbeterd. Hierdoor bleef er voor verweerders, naar het oordeel van de klachtencommissie, niets

anders over dan toepassing van de verplichte zorg in de vorm van insluiting. Verweerders stonden geen andere even effectieve, maar minder ingrijpende middelen ter beschikking om in de gegeven situatie zo goed mogelijk zorg te dragen voor de psychische en fysieke gezondheid van klager.

Gelet op hetgeen verweerders naar voren hebben gebracht, acht de klachtencommissie het aannemelijk dat in de gegeven omstandigheden, waarin het toestandbeeld van klager zodanig was dat de veiligheid niet meer kon worden gewaarborgd, er in het kader van de verplichte zorg voor verweerders niets anders overbleef dan insluiting als toegestane vorm van verplichte zorg bij klager toe te passen.

De commissie is van oordeel dat daarmee in dezen aan het subsidiariteitsvereiste is voldaan.

TOETSING AAN VEILIGHEIDSCRITERIUM

De klachtencommissie acht aannemelijk dat, zoals hiervoor reeds overwogen, indien klager niet zou zijn ingesloten, zijn gedrag de veiligheid op de afdeling in gevaar zou brengen. Verweerders hebben de klachtencommissie ervan overtuigd dat het inzetten van de genoemde vorm van verplichte zorg deze negatieve en voor klager schadelijke ontwikkeling voorkomen is.

Daarmee is, naar het oordeel van de klachtencommissie, in de gegeven omstandigheden genoegzaam voldaan aan het veiligheidsvereiste.

De klachtencommissie komt, alles overziende, op grond van hetgeen hierboven is overwogen tot het oordeel dat in dezen aan alle wettelijke vereisten is voldaan. Dit heeft tot gevolg dat de klacht ongegrond zullen worden verklaard.

6 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verklaart zich onbevoegd kennis te nemen van de klacht over opname in een accommodatie;
- verklaart de klacht ter zake van het insluiten ongegrond.

7 BEROEP

De klacht is gebaseerd op artikel 10:3 Wvggz. Dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige uitspraak van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg (artikel 10:7 lid 1 Wvggz).

De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken, ingaande op de dag na die waarop de commissie uiterlijk had moeten beslissen dan wel ingaande op de dag waarop de beslissing van de commissie aan klager bekend is gemaakt (artikel 10:7 lid 2 Wvggz).